

Sygn. akt III AUz 102/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marek Borkiewicz (spr.)
Sędziowie:	SSA Ewa Cyran del. SSO Jolanta Cierpiał
Protokolant:	starszy inspektor sądowy Dorota Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek zażalenia odwołującej M. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 24 maja 2013 r. sygn. akt III U 542/13

postanawia:

oddać zażalenie.

del. SSO Jolanta Cierpiał	SSA Marek Borkiewicz	SSA Ewa Cyran
---------------------------	----------------------	---------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 maja 2013r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koninie odrzucił odwołanie M. S. od decyzji z dnia 29 marca 2013r.

Sąd I instancji, powołując się na art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. ustalił, że odwołująca nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do komisji lekarskiej Zakładu w terminie 14 dni od doręczenia

orzeczenia. Nadto Sąd orzekający wskazał, że odwołująca została pouczona o sposobie i terminie złożenia sprzeciwu a odwołanie opiera wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 13 marca 2013r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła M. S..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił M. S. prawa do dodatku pielęgnacyjnego, wobec uznania odwołującej orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS za niezdolną do pracy i zdolną do samodzielnej egzystencji.

Skarżąca nie wniosła sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni, zgodnie z odebrany pouczeniem a swoje odwołanie opierała wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Słusznie Sąd I instancji odrzucił odwołanie M. S. uznając, że zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., bowiem odwołująca, która domagała się ustalenia prawa do dodatku pielęgnacyjnego a podstawę decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia a swoje odwołanie oparła wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia (kwestionowała zdolność do samodzielnej egzystencji).

Okoliczności podniesione w zażaleniu pozostają bezzasadne. Treść orzeczenia nie budzi wątpliwości interpretacyjnych.

Zaskarżone postanowienie należało uznać za odpowiadające prawu a zażalenie, jako niezasadne oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

del.SSO Jolanta Cierpień SSA Marek Borkiewicz SSA Ewa Cyran